Εισαγωγική ομιλία του προέδρου του Εμπορικού Σύλλογου Αγρινίου στην εκδήλωση: “Το κρατικό έγκλημα των Τεμπών δεν θα συγκαλυφθεί και δεν θα ξεχαστεί”

Έπειτα από παρότρυνση συναδέλφων και συμπολιτών ο Εμπορικός Σύλλογος Αγρινίου δίνει στη δημοσιότητα την εισαγωγική ομιλία του Προέδρου του στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 22-04-25 στο Παπαστράτειο Μέγαρο Αγρινίου για το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη:

Καλησπέρα σε όλους,
Πριν ξεκινήσει η εκδήλωση/συζήτηση θα παρακαλούσα πολύ στην μνήμη των θυμάτων των Τεμπών να κρατήσουμε όλοι 57’’ απόλυτης σιγής

Η κοινωνία στο προσκήνιο λοιπόν
Συμπολίτισσες – συμπολίτες
Πριν 2 χρόνια και 2 μήνες σχεδόν -στις 28 Φλεβάρη του 2023 – γίναμε όλοι μάρτυρες ενός αποτρόπαιου και στυγερού εγκλήματος.
Τα ξεχαρβαλωμένα τρένα της Hellenic Train με τις ευλογίες της ελληνικής κυβέρνησης σκόρπισαν τον τρόμο:
– Σκότωσαν 57 συνανθρώπους μας
– Τραυμάτισαν άλλους 180 «τυχερούς» συνεπιβάτες τους
– Σπίτια μανταλώθηκαν, παιδιά, εγγόνια, αδέλφια, φίλοι, σύντροφοι ζωής, αποκούμπια γηρατειών χάθηκαν για πάντα
26 μήνες μετά και η δικαίωση για τις 57 χαμένες ψυχές, η ηθική έστω επούλωση της ανοιχτής πληγής των συγγενών των θυμάτων ακόμα δεν έχει έρθει.
26 μήνες μετά και οι γονείς, τα αδέλφια, οι συγγενείς ακόμα

περιμένουν να αποφανθεί η Δικαιοσύνη

Η τάχατις αμερόληπτη, ανεξάρτητη και αχειραγώγητη Δικαιοσύνη που με την κωλυσιεργία της, συνδυαστικά με την πολιτική υποκρισία και αναλγησία κατάφεραν να χτυπήσουν το μαλακό υπογάστριο της κοινωνίας και ενεργοποίησαν νευρώνες κοινωνικής αλληλεγγύης

Συμπολίτισσες και συμπολίτες
Στις 26 του Γενάρη οι πλατείες σε όλη την Ελλάδα και όχι μόνο γέμισαν ασφυκτικά από συγκλονισμένους συνανθρώπους μας που αρνούνται να ξεχάσουν, να συγχωρέσουν και να επιτρέψουν στον οποιονδήποτε να συγκαλύψει και να κουκουλώσει το έγκλημα.
1 μήνα μετά -στις 28 του Φλεβάρη – 2 χρόνια ακριβώς μετά το πολιτικό και ποινικό έγκλημα των Τεμπών οι πλατείες σε όλη τη χώρα, την Ευρώπη, τον κόσμο όλο φάνηκαν τόσο μικρές.

Οι δρόμοι πλημμύρισαν από την οργή, τη θλίψη, το θυμό και την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη του λαού προς τους πληγέντες συγγενείς των θυμάτων
Η 28η του Φλεβάρη του 2025 έχει πλέον καταγραφεί σαν μια συγκλονιστική ημέρα που ο λαός της πατρίδας μας αχειραγώγητα και ακηδεμόνευτα παρουσίασε τμήμα από την κυρίαρχη δύναμή του. Το έκανε μάλιστα με τέτοιο τρόπο καταλυτικό και κυρίαρχο:

– Γιατί είπε καθαρά ότι στα Τέμπη το 2023 δεν έγινε δυστύχημα αλλά έγκλημα
– Γιατί φώναξε ότι οι ένοχοι κάναν νέο έγκλημα πετώντας νεκρούς σε χωματερές
– Γιατί ξεμπρόστιασε τους συστημικούς κλακαδόρους και επικοινωνιακούς ψευδομάρτυρες της ένοχης πολιτικής εξουσίας
– Γιατί εμφατικά λοιδόρησε τον ιμάντα που συνδέει την σε λήθαργο δήθεν αμερόληπτη κ.λπ. Δικαιοσύνη, με την κυβερνητική πλειοψηφία
– Γιατί ξεπέρασε ολιστικά κομματικούς οργανισμούς, σχήματα κ.λπ

Συμπολίτισσες – συμπολίτες
Ο Εμπορικός Σύλλογος Αγρινίου στηρίζει και υποστηρίζει τη σημερινή εκδήλωση – συζήτηση για να μην ξεχαστεί και συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη του 2023
Το Διοικητικό του Συμβούλιο παρότρυνε και κάλεσε σε καθολική παρουσία και συμμετοχή.
Το κουπί που τράβηξε άλλωστε για να επιτευχθεί πάνδημη συμμετοχή στις κινητοποιήσεις, πορείες, απεργίες, κ.λπ. για να είναι μεγαλειώδεις οι συγκεντρώσεις πρωί και βράδυ στο Αγρίνιο στις 28 του Φλεβάρη το έκανε με απόλυτη ενσυναίσθηση
Και μάλιστα με αυτή του τη συμμετοχή στο λαϊκό ξεσηκωμό της ημέρας επιφορτίστηκε με την υποχρέωση και την προσταγή να συνεχίσει με συνέπεια τις δράσεις και τους αγώνες μέχρι να υπάρξει ακηδεμόνευτη Δικαιοσύνη και Οξυγόνο για τα θύματα της εφαρμοζόμενης ανθρωποκτόνας πολιτικής που στο βωμό του κέρδους των καρτέλ:

• Εμπορευματοποιεί κάθε κοινωνικό αγαθό: Υγεία, Παιδεία, Ενέργεια, Μεταφορές κ.λπ.
• Βάζει την ανθρώπινη ζωή σε 2ο,3ο,4ο και 5ο πλάνο
Οι Μπίζνες τους να πηγαίνουνε καλά ακόμα και αν χάνονται παιδιά

Ο Εμπορικός Σύλλογος Αγρινίου με αυτήν την πολιτική και τις πολιτικές συνέργειες και συνεργούς βρίσκεται μετωπικά και ολιστικά απέναντι
θα συνεχίσει να πορεύεται:
√ Με τους πολλούς για τους πολλούς
√ Με την Αλήθεια και το Δίκιο
√ Με τους συγγενείς των θυμάτων των Τεμπών και την Μαρία που είναι σήμερα μαζί μας
√ Με τους σωματικά και ψυχικά τραυματίες της σύγχρονης νεοελληνικής τραγωδίας
√ Με τα θύματα απέναντι στους θύτες

Στα 114 χρόνια άλλωστε ζωής του ο Σύλλογός μας κλήθηκε αρκετές φορές να επιλέξει τη σωστή πλευρά της ιστορίας
Μαζί σας θα είμαστε μέχρι τέλους
Για την οικονομία του χρόνου δεν θα επεκταθούμε περαιτέρω και σε άλλες πτυχές που πιθανότατα θα καλύψουν οι επόμενοι ομιλητές στις τοποθετήσεις τους όπως λόγου χάρη το Απόλυτο Δικαίωμα του λαού αλλά και ταυτόχρονα Υποχρέωση των Κυβερνήσεων να μας παρέχουν ασφαλείς, δημόσιες και οικονομικά προσιτές μεταφορές
Τέλος θα κλείσουμε με μια δήλωση για την οποί πια είμαστε απόλυτα πεπεισμένοι:
«Η Δικαίωση και η Δικαιοσύνη θα έρθει μόνο όταν η Κοινωνία την επιβάλλει»

Το βίντεο της Εκδήλωσης

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ Ο ΕΡΜΗΣ (ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1911)

ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ 8-ΑΓΡΙΝΙΟ Τ.Κ. 30132

ΤΗΛ.- FAX: 2641057390

E-mail: empsilo@otenet.gr

Εκδήλωση/Συζήτηση – Πέρα από τα δύο φύλα , Πέρα από τους δυισμούς της κυριαρχίας

Με αφορμή την επίκληση στην επιστήμη της Βιολογίας για τη διατύπωση της άποψης περί ύπαρξης μόνο δύο φύλων, συζητάμε για την πολυπλοκότητα του φύλου πέρα από τους δυισμούς που θέτει η κυριαρχία αναζητώντας τους λόγους για τους οποίους συμβαίνει αυτό και προτάσσοντας τη συμπερίληψη.

Ομιλήτριες :

Βαρβάρα Τραχανά (αναπληρώτρια καθηγήτρια Ιατρικής Βιολογίας - Κυτταρικής βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Ελιάνα Καναβέλη (Περιοδικό Βαβυλωνία)

Χριστίνα Γεωργακοπούλου (Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας)

Σάββατο 12 Απριλίου 19:00 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»(Θεμιστοκλέους 65-Εξάρχεια)

Διοργάνωση **Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας**

Εκδήλωση :Το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη δεν θα συγκαλυφθεί και δεν θα ξεχαστεί – Τρίτη, 22 Απρίλη, στις 19:00, στο Παπαστράτειο Μέγαρο Αγρινίου

Η κοινωνία στο προσκήνιο!

Για αυτό το έγκλημα, την ευθύνη είχε και έχει τόσο το ίδιο το κράτος όσο και η εταιρεία που λειτουργεί τον σιδηρόδρομο. Ενώ οι μηχανές και τα βαγόνια των δύο τρένων διαλύθηκαν σε μία μετωπική και ολέθρια σύγκρουση, στις 28/2/2023, παίρνοντας μαζί τους, κυρίως νέους ανθρώπους, αμέσως μπήκε σε λειτουργία μία άλλη μηχανή, η κρατική μηχανή της συγκάλυψης, για να σπείρει την σύγχυση σε μετωπική σύγκρουση με τους συγγενείς, αλλά και με την κοινωνία ολόκληρη. Όμως τα πράγματα δεν πήγαν όπως επιθυμούσαν. Ό,τι κυλούσε υπόγεια εδώ και δύο χρόνια, έγινε ποτάμι που ξεχείλισε τόσο στις 26 Ιανουάριου όσο και στις 28 Φεβρουάριου του 2025.

Από τη στιγμή που η κοινωνία βγήκε στο προσκήνιο, η ευθύνη όλων μας είναι να μη συμβάλλουμε στην οπισθοχώρηση, στον κατευνασμό, στην αδράνεια της εσωστρέφειας ή στην ανάθεση σε τρίτους.

Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες, και ό,τι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη.

Εκδήλωση την Τρίτη , 22 Απρίλη, στις 19:00, στο Παπαστράτειο

Μέγαρο Αγρινίου
Θα τοποθετηθούν:

•**Μαρία Καρυστιανού** (Σύλλογος Συγγενών Θυμάτων Τεμπών)
•**Όλγα Χαρπίδου** (Συνήγορος Συγγενών)
•**Άρης Σταμάτης** (Πρώην μηχανοδηγός της Hellenic Train)
•**Άρης Χατζηγεωργίου** (Δημοσιογράφος της Εφημερίδας των Συντακτών)
•**Γρηγόρης Τσιλιμαντός** (Περιοδικό «Βαβυλωνία»)

Συντονίζει ο **Κώστας Γιαννόπουλος** Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου «Ο ΕΡΜΗΣ 1911»

Καλούμε όλους και όλες να βρεθούμε, με μια μαζική συμμετοχή, στην εκδήλωση, γιατί το έγκλημα των Τεμπών μας αφορά και οι νεκροί του μας ανήκουν.

Διοργάνωση: **Περιοδικό «Βαβυλωνία»**

Την εκδήλωση στηρίζουν ο **Εμπορικός Σύλλογος Αγρινίου «Ο ΕΡΜΗΣ 1911»** και ο **Γυμναστικός Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος «Παναιτωλικός»** (Ερασιτέχνης)

Εισήγηση της Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης από την εκδήλωση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών που

πραγματοποιήθηκε στις 23/02/2025

Το Σάββατο 23/02/2025 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ε.Δ.Ο.Θ. η εκδήλωση-συζήτηση για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών με τίτλο: “Από το Νόβι Σαντ στα Τέμπη: Κι όμως η γη κινείται. Από την συγκάλυψη στο οξυγόνο των κοινωνικών αγώνων.” σε συνδιοργάνωση με τον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο. Την εκδήλωση πλαισίωσαν περίπου 140-150 άτομα.
Καλεσμένοι/ες συνομιλητ(ρι)ες ήταν συντρόφισσες από την Σερβία δίνοντας μία ενδελεχή ανταπόκριση πάνω στα τεκταινόμενα σχετικά με τις διαρκείς και μαζικές διαδηλώσεις των τελευταίων μηνών. Στη συνέχεια ο Άρης Σταμάτης, πρώην εργαζόμενος/μηχανοδηγός στην Hellenic Train, που μετέδωσε το τι ακριβώς συμβαίνει και ποια ήταν και είναι η κατάσταση με τα τρένα τόσο πριν όσο και μετά από το βράδυ της 28.02.2023. Τέλος, μαζί μας ήταν η Άννα Καρατζόγλου, μητέρα της Κέλλυ Πορφυρίδου, όπου με τον δικό της λόγο και τρόπο μας υπενθύμισε το τι σημαίνει αυτή η υπόθεση του κρατικού εγκλήματος.
Από μεριάς μας, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλο τον κόσμο που πλαισίωσε την εκδήλωση, τους/τις συνομιλητ(ρι)ες και όποιον/α συνέβαλε με τον τρόπο του/της στο να επιτευχθεί αυτή η εκδήλωση.
Ραντεβού στους δρόμους, Παρασκευή 28/02.
Και συγκεκριμένα, 11:00, Άγαλμα Βενιζέλου, με σημείο συνάντησης κάτω από την παιδική χαρά.
Ακολουθεί η εισήγηση της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης:
Το μεγάλο και μαζικό έγκλημα στα Τέμπη έφερε στην επιφάνεια με αυτόν τον τραγικό τρόπο τις κεντρικές πτυχές του σημερινού κόσμου. Ενός κόσμου που συγκροτείται γύρω από το πρόταγμα του κέρδους και της ισχύος που το συμπληρώνει. Η σύγχρονη εξουσία, έχοντας ως κορωνίδα το “όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται”, κοστολογεί τη ζωή και τον θάνατο με βάση τη ζημία και το όφελος. Κάνοντας τους ισολογισμούς της θεσμοθετεί προστατευτικούς θεσμούς και κανόνες ασυλίας, εκποιεί δημόσιες περιουσίες, λεηλατεί τη φύση, εξαγοράζει συνειδήσεις, ποινικοποιεί αντιστάσεις. Γι’ αυτήν το νόημα της ζωής είναι η υποταγή, η ενσωμάτωση και η εκποίηση της με ένα πλήθος θέσεων,

εμπορεύσιμων ιδεών, πραγμάτων και εμπειριών. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει ως η μόνη αλήθεια για να επισφραγιστεί μία άλλη αντιστροφή: δεν υπάρχουνε χάριν της ανοχής μας – υπάρχουμε χάριν της ανοχής τους. Όμως, αυτή η φύση και ο κυνισμός-αλαζονεία της εξουσίας δεν είναι κάποιο ειδικό, ελληνικό φαινόμενο.

Λίγα χιλιόμετρα από εδώ, από τον Νοέμβρη του 2024 η Σέρβικη κοινωνία και ο κρατικός μηχανισμός ταρακουνιούνται από τις μαζικές διαδηλώσεις, καταλήψεις κτηρίων και δράσεις που συμβαίνουν σε πόλεις της χώρας. Έπειτα από την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, η κοινωνία ξεχύθηκε στους δρόμους ασταμάτητα, διεκδικώντας το καθολικό και στοιχειώδη αίτημα για Δικαιοσύνη, όπως βλέπουμε συνέχεια να κυριαρχεί και στα δικά μας μέρη.

Γιατί ο κόσμος της εξουσίας που συγκαλύπτει κάθε λογής κρατικό έγκλημα, από τα καθημερινά pushbacks στο Αιγαίο και το μεγαλύτερο ναυάγιο στα ανοιχτά της Πύλου με πάνω από 600 πνιγμένους ανθρώπους μέχρι και αυτό στα Τέμπη κ.α., κι αυτές οι συνεχείς φωνές της κοινωνίας αποτελούν δύο διαφορετικούς κόσμους που αντιμάχονται. Κι αν ανοίγονται ορίζοντες για το ξεπέρασμα όλων αυτών των δεινών, είναι γιατί επιλέγουμε να μη σωπάσουμε ή να κοιτάξουμε μονάχα τη δουλειά μας. Κι εκεί ακριβώς στοχεύουν με όλες τις μεθοδεύσεις, τον αποπροσανατολισμό και τη συγκάλυψη που συντελείται.

Αυτό που έχει σημασία είναι η σύγχυση που προκαλείται ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα. Μία σύγχυση πού επιχειρείται να γίνει διαχειρίσιμη από αυτούς που κατέχουν την εξουσία, τόσο την κυβερνητική όσο και την δικαστική. Με αυτή την τακτική της σύγχυσης επί δύο χρόνια, το κράτος αφού δολοφόνησε 57 πολίτες στα Τέμπη, τους ξαναδολοφονεί με δόσεις. Στην ΣΥΓΚΆΛΥΨΗ των κρατικών και εταιρικών ευθυνών η μόνη ανθιστάμενη δύναμη, είναι το ασύντακτο ανθρώπινο ποτάμι που κατέκλισε τους δρόμους της επικράτειας και αυτό ήταν μία πραγματική ΑΠΟΚΆΛΥΨΗ που αιφνιδίασε ακόμη και τους πιο αισιόδοξους. Η κυβερνητική προπαγάνδα πέρα απ’ την συστηματική επιχείρηση συγκάλυψης, απαξιώνει τους συγγενείς και τον αγώνα τους με αυτό το άθλιο “οι συγγενείς μπορούν να λένε ό,τι θέλουν” που μεταφράζεται στο “εσείς μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε αλλά θα γίνει αυτό που θέλουμε εμείς”. Κι όταν αφήνει τους συγγενείς και απευθύνεται σε μας τους υπόλοιπους βαφτίζει το έγκλημα, εθνικό πένθος για

να διαχύσει τις ευθύνες της, ωσάν να επρόκειτο για μια φυσική καταστροφή που έπεσε ξαφνικά επάνω μας.
Το παλιό σύνθημα “δεν μπορείτε εσείς – μπορούμε εμείς” το είπαν αντίστροφα την Κυριακή οι διαδηλωτές, στην θεσμική αντιπολίτευση όλων των αποχρώσεων. Αδιαμφισβήτητα, οι διαδηλώσεις της Κυριακής (26/01) για τα Τέμπη παράγουν πολιτική. Το αίτημα για δικαιοσύνη αποκτά ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά. Είναι ένα αίτημα από τα κάτω γιατί οι από πάνω έχουν φτιάξει ένα τείχος και ένα πραγματικό λαβύρινθο που εάν μπεις εκεί μέσα, δεν υπάρχει κανένας μίτος για να σε βγάλει. Όσο η απόδοση ευθυνών για το έγκλημα παραμένει στα χέρια αυτών που το προκάλεσαν, άλλο τόσο η δικαιοσύνη θα βρίσκεται εκεί έξω, στους δρόμους. Κάποιοι πιθανόν να θυσιαστούν προκειμένου ο κορμός να παραμείνει στέρεος έστω και πληγωμένος.
Κανείς μα κανείς δεν περίμενε αυτό το κοινωνικό ταρακούνημα. Ούτε κόμματα ούτε οργανώσεις αυτά τα δύο χρόνια δεν είχαν οσμισθεί τις υπόγειες διαδρομές αυτής της ορμής. Οι ηγεμονίες του παρελθόντος και του παρόντος πιάστηκαν αδιάβαστες μπροστά στην παρουσία του αυθόρμητου πλήθους. Όλα τα προφανή και χρόνια προβλήματα και η ανάλογες κινητοποιήσεις πού συστοιχίζονταν γύρω από την οικονομία , μετατοπίστηκαν σε άλλο επίπεδο βάζοντας στην αιχμή του δόρατος την δικαιοσύνη.
Μία δικαιοσύνη ανορθόγραφη όπως την γράψανε οι γονείς του δολοφονημένου Σαμπάνη από την αστυνομία, που αμφισβητεί την σημερινή θεσμική της πρακτική. Η δικαιοσύνη στους δρόμους είναι η κραυγή ενάντια στην γενικευμένη ασφυξία. Την ασφυξία της εξουσίας που έχει δημιουργήσει τείχη απροσπέλαστα και νομικά θωρακισμένα για τους από πάνω και μία γυμνή και αναλώσιμη ζωή για τους από κάτω. Όμως η δικαιοσύνη από μόνη της δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο της αδικίας. Δικαιοσύνη χωρίς ισότητα είναι δικαιοσύνη με ορθογραφία, κομμένη και ραμμένη στα μέτρα αυτών που την ελέγχουν, την νομοθετούν και την εφαρμόζουν στην βάση της ανισότητας και της διαίρεσης. Ισότητα χωρίς αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια είναι ισότητα για την πάρτη μας, είναι ισότητα στην κατανάλωση και την υποταγή, χωρίς κοινωνικούς δεσμούς. Κοινωνικοί δεσμοί χωρίς νέους θεσμούς, χωρίς νέες μορφές οργάνωσης γρήγορα εκπίπτουν σε νέα δεσμά.
Αν έτσι έχουν τα πράγματα, καλούμαστε εδώ και τώρα να επανασχεδιάσουμε σαν ίσοι προς ίσους τη ζωή που την παίρνουμε στα χέρια μας και μας ανήκει, χωρίς παραχωρήσεις και χωρίς

εκπτώσεις σε τρίτους. Αυτό δεν μπορεί να συμβεί χωρίς τον άμεσο και ενεργό κοινωνικό έλεγχο της οργανωμένης ζωής και των μέσων που διαθέτει για να μπορεί να αναπαραχθεί. Χωρίς δηλαδή την μετατροπή αυτών των μέσων σε αγαθά ασφαλή, ελευθέρα, δημόσια και κοινωνικά και ένα από αυτά είναι και ο σιδηρόδρομος. Τα μέσα μαζικής μεταφοράς είναι ένα κινούμενο έδαφος μέσα στο οποίο μπορεί να γεωθεί μια απελεύθερη σχέση από τα κάτω και με τους από κάτω. Μία σχέση θεσμισμένη με άμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις, που θα αφορά στον έλεγχο, στα οικονομικά μεγέθη, στην προστασία και στην εξυπηρέτηση χρηστών και εργαζομένων. Η αλληλέγγυα σύμπραξη και συνδρομή τους είναι η μόνη που μπορεί να αλλάξει την σημερινή κατάσταση του αιματηρού “πάμε και όπου βγει”.
Ειδάλλως θα βρισκόμαστε συνεχώς αντιμέτωπες/οι με μικρές και μεγάλες τραγωδίες από το οργανωμένο έγκλημα ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος που αναπτύσσεται λεηλατώντας και αναλώνοντας ανθρώπους και φύση με τη δική μας ανοχή. Η ιδιαιτερότητα αυτού του συστήματος είναι πως έχει ανάγκη την ανοχή μας γιατί αυτή είναι το καύσιμο της εξουσίας του. Η αντίστασή μας και η άλλη προοπτική είναι το δικό μας οξυγόνο είναι η δική μας ανάσα που θα γειώνεται σε νέα εδάφη έξω από τη λογική του, για να μπορεί να έχει διάρκεια και εκτόπισμα. Η δικαίωση των δολοφονημένων αδερφών μας και η στήριξη των συγγενών τους είναι υπόθεση που μας αφορά όλους και όλες και ότι είναι να γίνει θα γίνει με τη δική μας αλληλεγγύη αλληλοβοήθεια και την ενεργό παρουσία και τώρα και μέχρι την δίκη. Έχουμε στα χέρια μας την αντιφασιστική παρακαταθήκη από την οποία έχουμε πολλά να σκεφτούμε. Νομική δικαίωση χωρίς καταδίκη των υπευθύνων δεν μπορεί να υπάρξει. Σε ένα κρατικό/καπιταλιστικό έγκλημα υπεύθυνο είναι το ίδιο το κράτος και η εταιρεία και εδώ υπάρχουν ονόματα και διευθύνσεις και όχι ο τελευταίος ή ακόμα και ενδιάμεσος τροχός της αμάξης αυτού του εγκλήματος.
Τέλος ας έχουμε υπόψιν πώς οι δρόμοι όπως γεμίζουν έτσι και αδειάζουν. Δικό μας μέλημα είναι να μη συμβάλλουμε στην οπισθοχώρηση στον κατευνασμό και στην αυτοαναφορικότητα. Να διαχυθούμε μέσα σε αυτό το κοινωνικό ποτάμι όχι για να το εκφράσουμε ως άλλοι ειδήμονες και ειδικοί , αλλά για να εκφραστούμε και αυτό είναι πράγματι στο χέρι μας.
Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Δεν μιλάμε για μία κενή συνθηματολογία. Αλλά γι’ αυτό που έγινε επιτακτική ανάγκη και

αποκτά όλο και περισσότερο νόημα στο σήμερα για να μη θρηνήσουμε άλλους/ες νεκρούς/ές. Διότι η ανάθεση των ζωών και των προβλημάτων που την περιβάλλουν πάντοτε θα οδηγούν σε “Τέμπη”.

Να σπάσουμε, επιτέλους, αυτόν τον κύκλο της Υποταγής.

Φωτογραφίες από την εκδήλωση

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση:

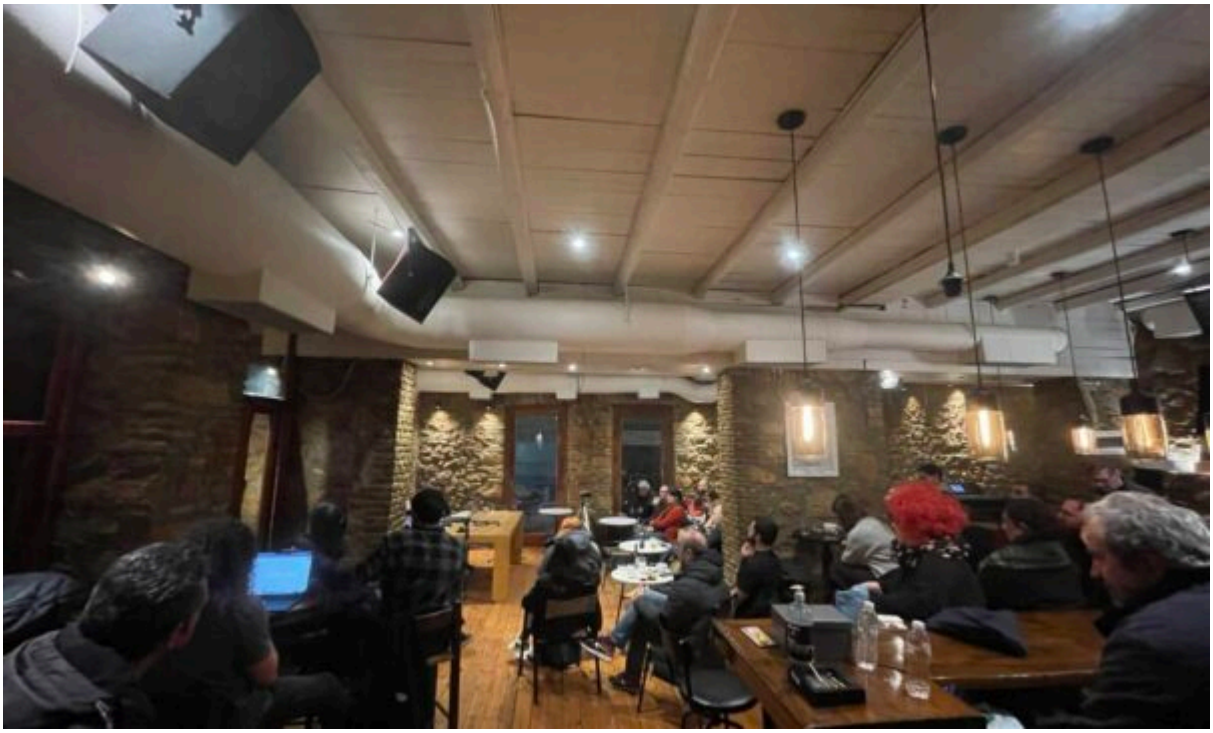
«Από το Νόβι Σαντ στα Τεμπη, το Κράτος δολοφονεί».

Ευχαριστούμε τον σύντροφο Αιμίλιο για το ταξίδι που έκανε από το Βελιγράδι και την Κατειλημμένη Φιλοσοφική Σχολή για να μας μεταφέρει τη φλόγα του αγώνα και τους τρόπους οργάνωσης των φοιτητών σε αυτό το μαζικό κίνημα που έχει προκύψει τους τελευταίους μήνες. Ευχαριστούμε ακόμη φορά τον Θοδωρη Ελευθεριάδη για την αναφορά του στο χρονικό ενεργειών στις οποίες έχουν προχωρήσει συγγενείς, τη μαχητικότητα και το θάρρος με το οποίο αντιμετωπίζει αυτον τον αγώνα για δικαίωση. Τελος, ευχαριστούμε τον δημοσιογράφο, Χρήστο Αβραμίδη, για την ενδελεχή αποτύπωση του πώς φτάσαμε στο έγκλημα μέσα από την υποβάθμιση του σιδηροδρόμου από κράτος και εταιρίες, αλλά και των κυβερνητικών χειρισμών συγκάλυψης.
Ακολουθεί η εισήγηση του συντρόφου της συνέλευσής μας:
Στις 28 Φεβρουαρίου συμπληρώνονται δύο χρόνια από το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη. Δύο χρόνια μετά, ο ελέφαντας παραμένει στο δωμάτιο: η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί του συστήματος προσπαθούν απεγνωσμένα να συγκαλύψουν το έγκλημα, αλλά η αλήθεια δεν μπορεί ποτέ να μπαζωθεί. Όσα συνέβησαν τότε –και συνεχίζουν να συμβαίνουν– αποκαλύπτουν την αποσύνθεση ενός οικοδομήματος που νομιμοποιεί και αναπαράγει την ατιμωρησία, τη διαφθορά και τη θανατοπολιτική.
Από την πρώτη μέρα, επιδιώχθηκε η απόδοση όλης της ευθύνης στον σταθμάρχη, έναν άνθρωπο που τοποθετήθηκε στη θέση του μέσω κομματικών ρουσφετιών και εξυπηρετήσεων. Με το άμεσο μπάζωμα του τόπου του εγκλήματος, όλα τα στοιχεία εξαφανίστηκαν, μεταξύ αυτών και ανθρώπινα μέλη των θυμάτων, τα οποία βρέθηκαν αργότερα πεταμένα σε χωράφια στη Λάρισα.
Ταυτόχρονα, επιχειρήθηκε η απόκρυψη του γεγονότος ότι τα συστήματα ασφαλείας, όπως η τηλεδιοίκηση, δεν λειτουργούσαν, παρά τα τεράστια κονδύλια που είχαν καταχραστεί από τα ευρωπαϊκά ταμεία. Ο διορισμός ανακριτικών αρχών ελεγχόμενων από την κυβέρνηση είχε ως στόχο όχι την απόδοση δικαιοσύνης, αλλά την αποσιώπηση του εγκλήματος και την περιθωριοποίηση των συγγενών των θυμάτων.
Το τελευταίο και σημαντικότερο αφορά τον πυρήνα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και του συστήματος που έχει την

δυνατότητα να «καθαρίζει» και να νομιμοποιεί κάθε κρατικό έγκλημα, είναι η στάση του υπουργού μεταφορών Κώστα Καραμανλή. Αυτός ο πολιτικός εγκληματίας εξακολουθεί να βρίσκεται στο κοινοβούλιο, εξαγνισμένος από τις ψήφους των υποταγμένων ρουσφετολόγων και των διεφθαρμένων συνειδήσεων.
Ζούμε σε καιρούς απαλλαγής του κράτους και του κεφαλαίου από κάθε κοινωνική υποχρέωση και τη μετατροπή κάθε ανθρώπινου δικαιώματος σε εμπόρευμα. Η ανθρώπινη ζωή δεν είναι προστατευόμενο αγαθό αν δεν μπορεί να γίνει εμπόρευμα. Σ' αυτή τη γραμμή πορεύονται όλες οι κυβερνήσεις, «αριστερές» και δεξιές, ανταγωνιζόμενες ποια θα είναι αυτή που θα κάνει πιο γρήγορα και πιο βαθιά τις αναγκαίες αναδιαρθρώσεις στο κράτος και στις κοινωνικές σχέσεις που θα αποδώσουν στο κεφάλαιο την απαραίτητη κερδοφορία.
Το πολιτικό σύστημα σε όλες του τις διαστάσεις αδυνατεί, όχι μόνο να διαχειριστεί τη νέα πραγματικότητα, αλλά και να την κατανοήσει. Η Αντίσταση είναι μονόδρομος.
Παρατηρώντας λοιπόν τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο το επίκεντρο της προσοχής πέφτει στην Σερβία.
Στις 1 Νοεμβρίου γύρω στις 11:50 καταρρέει η στέγη στον σιδηροδρομικό σταθμό του Νόβι Σαντ και καταπλακώνει 15 άτομα , κυρίως φοιτητές. Τα αντανακλαστικά της κοινωνίας και της φοιτητικής κοινότητας ήταν άμεσα.
Όλα ξεκίνησαν από την Δραματική Σχολή του Νόβι Σαντ, όπου οι φοιτητές έκλεισαν ως διαμαρτυρία τον δρόμο μπροστά από τη σχολή. Κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης, δέχθηκαν επίθεση από μπράβους της κυβέρνησης, μεταμφιεσμένους σε «αγανακτισμένους πολίτες» που ήταν ενάντια στο μποτιλιάρισμα. Αυτό πυροδότησε ένα τεράστιο κύμα αλληλεγγύης, αλλά και θυμού ενάντια στη κυβέρνηση. Στις 25/11 οι φοιτητές κατέλαβαν την σχολή και σύντομα δεκάδες άλλες ακολούθησαν.
Αρνούμενοι να βυθιστούν στην πολιτική απάθεια, μια κατάσταση στην οποία βρίσκονται πολλές χώρες του πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού» από την δεκαετία του 90΄, η πλειοψηφία των πανεπιστημίων της χώρας βρίσκεται υπό κατάληψη, ζητώντας παραιτήσεις από υπουργούς, την προσαγωγή των υπευθύνων του εγκλήματος, αλλά και την δημοσιοποίηση των εγγράφων της ανακαίνισης της οροφής που ολοκληρώθηκε μόλις μερικούς μήνες πριν, απο μια κινέζικη εταιρία με απευθείας ανάθεση. Τα κατειλημμένα πανεπιστήμια της Σερβίας αποτελούν κέντρο αγώνα

και προταγματικής αντίστασης.
Μέσα σε μόλις τρεις εβδομάδες οι φοιτητές ανέστειλαν τα μαθήματα, διαλύσαν όλα τα αντιπροσωπευτικά φοιτητικά όργανα, αυτοοργανώσαν οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά τις ολομέλειες, ψήφισαν αιτήματα, σχημάτισαν ομάδες εργασίας και άρχισαν να ασκούν πίεση. Μετακόμισαν στα κτίρια της σχολής και προσάρμοσαν εκεί την καθημερινή τους ζωή. Έχουν στήσει κουζίνες, κοιτώνες, φαρμακεία, εργαστήρια, κινηματογράφους και αίθουσες διδασκαλίας για αυτομόρφωση. Ολα τα πανεπιστημιακά κτίρια της Σερβίας έχουν γίνει κόμβοι πολιτικής αυτοοργάνωσης όλο το εικοσιτετράωρο. Οι φοιτητές έχουν την πλήρη υποστήριξη των συμπολιτών τους, επιβιώνουν από τις δωρεές τους, και κάθε μέρα, άλλες ευάλωτες ομάδες της κοινωνίας αποφασίζουν να συμμετάσχουν στον αγώνα τους.
Ο κόσμος βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία αποτυγχάνει και το μέλλον μας κινδυνεύει. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να πάρουμε τον έλεγχο και να αλλάξουμε την πορεία του κόσμου. Υπάρχουν αμέτρητοι λόγοι για μια κατάληψη, και εσείς γνωρίζετε καλύτερα ποιοι είναι οι δικοί σας.
Ζούμε σε μια εποχή όπου το κράτος και το κεφάλαιο αποσύρονται από κάθε κοινωνική υποχρέωση, μετατρέποντας τα πάντα σε εμπόρευμα – ακόμα και την ανθρώπινη ζωή. Σε αυτή τη συνθήκη, η αντίσταση είναι μονόδρομος.
Η δικαίωση των θυμάτων των Τεμπών, η αλληλεγγύη στους φοιτητές της Σερβίας και η υπεράσπιση του δημόσιου και κοινωνικού ελέγχου στα μέσα μεταφοράς είναι αγώνες αλληλένδετοι. Οι δρόμοι ανήκουν σε εμάς. Στις 28 Φεβρουαρίου βγαίνουμε ξανά στους δρόμους.
ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΝΟΒΙ ΣΑΝΤ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση για το κρατικό

έγκλημα των Τεμπών – Σάββατο 22/2 (Θεσσαλονίκη)

Σχεδόν δύο χρόνια μετά το κρατικο-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών και την συνεχή προσπάθεια του κράτους και της Hellenic Train να το συγκαλύψουν, κάθε νέο στοιχείο της υπόθεσης έρχεται να επιβεβαιώσει ότι για το κεφάλαιο τα κέρδη του είναι πάνω από την ασφάλεια και τις ανθρώπινες ζωές. 2 χρόνια μετά, η συνθήκη των σιδηροδρόμων παραμένει ίδια με ελλιπή ασφάλεια και καμία αναβάθμιση. Απέναντι στη κανονικοποίηση του θανάτου και στην αναλωσιμότητα των ζωών μας, ως κοινωνία αναζητούμε απαντήσεις και αποζητούμε δικαίωση με το τραύμα των 57 νεκρών να παραμένει ανοιχτό.

Η ταχεία και η αυθόρμητη συλλογική διάχυση των διαμαρτυριών σε όλη την Ελλάδα μέσα από το κάλεσμα των συγγενών των θυμάτων στις 27/1 είναι μία από εκείνες τις στιγμές διάρρηξης της απάθειας και θρυμματισμού των βεβαιοτήτων των ήρεμων νερών που με τόσο σθένος το κράτος και το κεφάλαιο επιθυμούν. Είναι μία υπενθύμιση πως το κρατικο-καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη, δε θα ξεχαστεί. Έδειξε ακόμα την συλλογική μας δύναμη καθώς όταν βγαίνουμε στο δρόμο οδηγούμε τις κυβερνήσεις σε αναδίπλωση και αστάθεια.

Μια παρόμοια διαδικασία συντελείται και στην Σερβία μετά την κατάρρευση της οροφής ενός σιδηροδρομικού σταθμού με αποτέλεσμα την δολοφονία 15 ανθρώπων στο Νόβι Σαντ, όπου ο αγώνας της κοινωνίας και των φοιτητών οδήγησε εκεί στη πτώση του πρωθυπουργού μετά από συνεχείς διαμαρτυρίες που ακόμη συνεχίζονται.

Για αυτούς τους λόγους, διοργανώνουμε μια ανοιχτή εκδήλωση στα γραφεία της Ένωσης Δημοσιοϋπαλληλικών Οργανώσεων Θεσσαλονίκης στις 6μμ στις 22/2 με προσκεκλημένες φοιτήτριες από την Σερβία, συγγενή θύματος των Τεμπών, και έναν πρώην μηχανοδηγό της Hellenic Train. Μέσα από το μοίρασμα των εμπειριών, θέλουμε να χτίσουμε συνδέσεις μεταξύ των αγώνων σε διαφορετικές χώρες, και μεταξύ αυτών που δουλεύουν και χρησιμοποιούν τον σιδηρόδρομο αναστοχαζόμενοι πάνω στα επιτεύγματα, στα επόμενα βήματα και στις προοπτικές του αγώνα μας.

Σάββατο 22/02 στις 18:00, στην αίθουσα εκδηλώσεων – ΕΔΟΘ(4ος

όροφος)
Από το Νόβι Σαντ (Σερβία) στα Τέμπη:
Κι όμως η γη κινείται.
Η δικαιοσύνη στους δρόμους ενάντια στο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα.
Από την συγκάλυψη στο οξυγόνο των κοινωνικών αγώνων.
ΟΜΙΛΗΤ(ΡΙ)ΕΣ
– Σύντροφοι/ισσες από Σερβία
– Άννα Καρατζόγλου, μητέρα της Κέλλης Πορφυρίδου
– Άρης Σταμάτης, πρώην μηχανοδηγός/εργαζόμενος στα τρένα
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης
Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο

Εκδήλωση-Συζήτηση με αφορμή την υπόθεση στους Αμπελόκηπους κ την κρατική σκευωρία σε βάρος του Ν. Ρωμανού (Ιωάννινα)

Η κοινοτοπία της κρατικής καταστολής

Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής.
Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.
Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…
Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.
Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;
·Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό

δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.
·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.
·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.
·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.
·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.
Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.
Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.
Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.
Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ, ΤΗΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Σας καλούμε στην εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ Αλιμούρα, το Σάββατο 25/01 , στις 19:00 (Αραβαντινού 6, εντός Στοάς Σκόρδου, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)
Θα μιλήσουν:
·**Λίλα Ραγκούση** (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
·**Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό**
·**Νώντας Σκυφτούλης** (Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας)
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Συζήτηση: Η Επανάσταση της Ροζάβα σε κίνδυνο – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση (Ιωάννινα)

Οι Κούρδοι (SDF, YPJ/YPG) της Βορειοανατολικής Συρίας έχουν εγκαθιδρύσει από το 2012 (μετά την εξέγερση στη Συρία και τον αιματοβαμμένο εμφύλιο που ακολούθησε) την Δημοκρατική Αυτόνομη Διοίκηση της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας, μία πολυεθνική και πολυθρησκευτική οντότητα, η οποία λειτουργεί με βάση τις αρχές της Άμεσης δημοκρατίας, της ίσης συμμετοχής, της κοινωνικής αυτονομίας και της αυτοθέσμισης. Οι άξονες είναι ο δημοκρατικός συνομοσπονδισμός με την ισότιμη συμμετοχή όλων (Σύρων, Κούρδων, Αράβων, Αρμενίων, Ασσυρίων, Τουρκμένων Κιρκάσιων, Σουνιτών, Σιιτών, Αλεβιτών, Χριστιανών, Δρούζων, Γεζίντι), η αντιπατριαρχία με την καθολική φεμινιστική επανάσταση που διεξάγεται στην περιοχή και η κοινωνική οικολογία με την προστασία της φύσης και τον έλεγχο των φυσικών πόρων σε ισορροπία με τον ανθρώπινο πληθυσμό. Μέχρι σήμερα, που βρίσκεται πάλι σε κίνδυνο κυρίως από τους τζιχαντιστές και το τουρκικό κράτος μετά την πτώση του καθεστώτος Άσαντ, συνεχίζουν να την υπερασπίζονται και μαζί της υπερασπίζονται τα ιδανικά της ελευθερίας και της κοινωνικής αντιεξουσίας, ενός άλλου δρόμου πέρα από τη μισαλλοδοξία, την κυριαρχία, την εκμετάλλευση και τον θάνατο. Η προοπτική της Συρίας δεν μπορεί να είναι η επιστροφή στο μεσαίωνα και δεν μπορεί να είναι η Hay’at Tahrir al-Sham (HTS) η al-Nusra και όλο αυτό το κρατικό, πατριαρχικό, θεοκρατικό, εθνικιστικό σύστημα καθυποταγής, προσταγής και επιβολής, αλλά η άμεση δημοκρατία, ο συνομοσπονδισμός, η ελευθερία και η ισότητα.

Την Παρασκευή 17 Ιανουαρίου στις 20:00 θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για το κουρδικό επαναστατικό κίνημα και τη

διαδρομή του μέσα στα χρόνια, καθώς και για το τι συμβαίνει σήμερα στην περιοχή της Βορειοανατολικής Συρίας με σύντροφο από το Academy of Democratic Modernity.
Παρασκευή 17 Ιανουαρίου στις 20:00 στον Ελεύθερο κοινωνικό χώρο Αλιμούρα
Διοργάνωση Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση
Σας περιμένουμε!

Συζήτηση/Ενημέρωση από τους Συντρόφους του Πολιτιστικού Δημοκρατικού Κέντρου Κουρδιστάν (Αθήνα)

Παρασκευή 20/12 | 19:30 στο Κινηματικό Βιβλιοπωλείο Λούθιο
ΟΥΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΥΤΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ-ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ
Το αιμοσταγές καθεστώς του Μπασάρ αλ-Άσαντ αποτελεί παρελθόν. Μόλις αυτό απώλεσε την υποστήριξη του Ιράν και της Ρωσίας, οι από αέρος επιθέσεις της οποίας γλίτωσαν τόσες και τόσες φορές την κυβέρνησή του, δεν βρέθηκε ούτε ένας Σύριος να το υπερασπιστεί. Τα δικαιολογημένα πανηγύρια για την πτώση του δικτάτορα που φυλάκισε, βασάνισε, σκότωσε κάθε λογής αντιφρονούντες και δημιούργησε το μεγαλύτερο προσφυγικό ρεύμα μετά τον Β'ΠΠ, τα οποία έλαβαν χώρα τόσο στη Δαμασκό όσο και σε πολλές πόλεις της Δύσης, έδωσαν τη θέση τους στην αβεβαιότητα μπροστά στο τι πρόκειται να επακολουθήσει. Ο πρώτος παράγοντας αμηχανίας αφορά στον φορέα του πραξικοπήματος. Η τζιχαντιστική οργάνωση Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), φρεσκαρισμένη έκδοση του μετώπου al-Nusra, το οποίο με τη σειρά του υπήρξε παρακλάδι της γνωστής σε όλους al-Qaeda, μπορεί να έχει αλλάξει προβειά και να δείχνει μια διαφορετική εικόνα ως προς την αισθητική και τον τρόπο απεύθυνσης σε σχέση με τα άλλα μορφώματα, παρόλα αυτά, δεν ξεγελά κανέναν. Όσο η ίδρυση ενός θεοκρατικού καθεστώτος είναι στο προσκήνιο σε μια χώρα με τόσες πολλές εθνοτικές και θρησκευτικές κοινότητες

τόσο οι διώξεις πληθυσμών και η δια της βίας επιβολή του ενός έναντι των υπολοίπων, δεν θα αφήσουν τον συριακό λαό να ανασάνει.
Ο δεύτερος παράγοντας αμηχανίας αφορά τους χειρισμούς των κρατών της Δύσης σε ό,τι έχει να κάνει με τους πρόσφυγες. Η πίεση που δέχονται οι κυβερνήσεις από την ακροδεξιά ατζέντα δείχνει πως δεν θα χάσουν την ευκαιρία να εκδικηθούν για ακόμα μια φορά τους πρόσφυγες, εργαλειοποιώντας την πτώση του καθεστώτος. Απέναντι σε κάτι τέτοιο οφείλουμε να είμαστε σε ετοιμότητα για να απαιτήσουμε την ελεύθερη κυκλοφορία για όλους, την απρόσκοπτη δυνατότητά τους να ταξιδέψουν στη Συρία, αλλά ταυτόχρονα, να μπορούν, όποτε το θελήσουν, να επιστρέψουν στις χώρες όπου έχουν περάσει δέκα και πλέον χρόνια.
Ο τρίτος παράγοντας αμηχανίας σχετίζεται με τη μεγάλης ισχύος επίθεση που έχει εξαπολύσει το Ισραήλ στα νότια σύνορα της χώρας. Με τη δικαιολογία πως θέλει να δημιουργήσει μια «αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη», βομβαρδίζει ανηλεώς την περιοχή και αναπτύσσει δυνάμεις σε πόλεις και χωριά που βρίσκονται μια ανάσα από τη Δαμασκό.
Ο τέταρτος παράγοντας αμηχανίας, αλλά και ταυτόχρονα η αιτία για μαζική επαγρύπνηση, είναι η επέλαση των συμμοριών που χρηματοδοτούνται και εκπαιδεύονται από το τουρκικό κράτος στην Βορειοανατολική Συρία. Ο Συριακός Εθνικός Στρατός (SNA), οι μαχητές του οποίου φαίνονται στα βίντεο που κυκλοφορούν να φέρουν διακριτικά τόσο της Τουρκίας όσο και του Daesh, έχει καταλάβει ήδη το Μανμπίτζ και ετοιμάζεται να επιτεθεί στο Κομπάνι. Βομβαρδίζουν, κρατούν άμαχους ως αιχμαλώτους, επιτίθονται σε νοσοκομεία και έχουν κόψει το ρεύμα σε μια πολύ μεγάλη έκταση. Πρόκειται για εδάφη που εδώ και δέκα χρόνια έχουν απελευθερωθεί από τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) μετά από έναν μεγάλο φόρο αίματος του κουρδικού λαού στη μάχη απέναντι στον ISIS, και εκτός των άλλων φιλοξενούν και χιλιάδες εκτοπισμένους από το Αφρίν και άλλες πόλεις οι οποίοι έχουν υπάρξει ήδη μια φορά ξεριζωμένοι.
Η εμπλοκή του τουρκικού κράτους στον συριακό εμφύλιο ήταν και είναι προσανατολισμένη σε μια γενοκτονική πολιτική εξόντωσης των κουρδικών κοινοτήτων της Βόρειας Συρίας. Μετά την επέμβασή του στο Αφρίν το 2018 ακολούθησε η γενικευμένη επίθεση εναντίον της Ροζάβα, όμως οι SDF κατάφεραν να κρατήσουν τις θέσεις τους και από τότε έχουν εξασφαλίσει την ειρήνη και την ασφάλεια για τον λαό. Η δημοκρατική, φεμινιστική και

οικολογική επανάσταση της Ροζάβα παρά τις επιθέσεις από το καθεστώς Άσαντ, τον ISIS και το τουρκικό κράτος, συνήθιζε να βάζει πάντα μπροστά τις αξίες της κοινότητας και του πλουραλισμού μέσα σε έναν από τους αγριότερους πολέμους των τελευταίων ετών. Οι αιματοβαμμένες μιλιταριστικές στρατηγικές των κρατών και των οικονομικών τους συμμάχων είναι η βασικότερη απειλή για τη Ροζάβα, αλλά και για κάθε δημοκρατική πολιτική προοπτική όπου κι αν εκδηλώνεται.
«Ούτε εθνικός ούτε θησκευτικός-Πόλεμος κοινωνικός αντικρατικός»: Είναι ένα σύνθημα που βρίσκει την εφαρμογή του, λέξη προς λέξη, στη Βορειοανατολική Συρία, στην περιοχή της Ροζάβα. Στην αυγή κάθε απόπειρας σφαγής του κουρδικού λαού τα δυτικά μέσα επαναφέρουν συνεχώς την προοπτική ίδρυσης ενός κουρδικού κράτους. Δεν χόρτασαν από το ρόλο των Εθνών-Κρατών στην περιοχή. Όμως, όπως ενημερώνουν οι δυνάμεις του SDF, του (YPG/YPJ), καθώς και το σύνολο της αυτόνομης θέσμισης της Ροζάβα, είναι ενάντια σε αυτή την προοπτική, γιατί πολύ απλά είναι ενάντια στο κόσμο των Εθνών-Κρατών εν γένει. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η ενίσχυση της αυτονομίας της Ροζάβα μέσα από τον συνομοσπονδισμό, την άμεση δημοκρατία, την αντιπατριαρχία. Αυτό προτείνουν σαν κοινωνικό σύστημα για όλη τη Συρία ακόμη και για περιοχές του Ιράκ και με έναν τέτοιον τρόπο αίρονται όλες οι θρησκευτικές και εθνικές αντιπαλότητες στην ευρύτερη περιοχή.
Οι πόλεμοι δεν ανήκουν μονάχα στο παρελθόν, οι πόλεμοι είναι το παρόν και το μέλλον μας όσο η συγκρότηση των κοινωνιών σε Έθνη-Κράτη και η καπιταλιστική διάρθρωση της οικονομίας παραμένουν ακλόνητες αξίες. Το αιματοκύλισμα του ουκρανικού λαού που βρέθηκε ανάμεσα στις συμπληγάδες του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας δεν ήταν αρκετό για τις κοινωνίες μας ώστε να βγουν για λίγο από τη βιτρίνα της κατανάλωσης, της ψευδούς «ανάπτυξης» και της «ευημερίας» και να δουν τι πραγματικά επαπειλείται. Δεν έφτασε φυσικά ούτε η ισοπέδωση της Γάζας και τα εγκλήματα σε βάρος του λαού της Παλαιστίνης. Μετά από μια ακόμη εισβολή του Ισραήλ, αυτή τη φορά στον Λίβανο, τις εξελίξεις στη Συρία και την τουρκική επιθετικότητα στα βορειοανατολικά της χώρας, είναι ξεκάθαρο πως μια πιο γενικευμένη σύρραξη είναι πιο κοντά από ποτέ και καθήκον μας είναι να πάρουμε θέση. Να συγκροτήσουμε μια ασπίδα αλληλεγγύης για τους λαούς και τις τοπικές κοινότητες που απειλούνται.
Υπάρχει εναλλακτική για τη συνύπαρξη των λαών, την

ανεκτικότητα και τη δίκαιη συμβίωση.
Νίκη στον Δημοκρατικό Συνομοσπονδισμό!
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΡΟΖΑΒΑ
ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση – Η κρατική καταστολή στοχεύει στον φόβο. Γιατί ο φόβος την αναπαράγει (Θεσσαλονίκη)

Το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη το 2024 ήρθαμε αντιμέτωπες/οι με ένα πρωτοφανές για τα δεδομένα της πόλης σκηνικό κρατικής καταστολής.
Μετά το τέλος της πορείας για τα 16 χρόνια από την δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από την αστυνομία, εκατοντάδες διαδηλωτ(ρι)ες αναγκάστηκαν να φύγουν προς την πλατεία Ναυαρίνου και την οδό Τσιμισκή, μιας και όλη η περιοχή γύρω από την Ροτόντα ήταν αποκλεισμένη από κάθε λογής κατασταλτικές δυνάμεις.
Εκεί οι δυνάμεις των ΜΑΤ ακολούθησαν τον κόσμο και μετά από λίγο τους επιτέθηκαν χωρίς καμία αιτία, προβαίνοντας στην προσαγωγή 112 ατόμων, η οποία το ίδιο βράδυ μετατράπηκε σε σύλληψη για όλους/ες (!) με μοναδική κατηγορία αυτή της διατάραξης κοινής ειρήνης (!!). Ενώ και την επόμενη ημέρα επιτέθηκαν με μανία σε ανθρώπους στην συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια θεσσαλονίκης, κυνηγόντας τους μέχρι και το ύψος του Υπουργείου, χωρίς να έχει προηγηθεί το παραμικρό επεισόδιο (σε αντίθεση με όσα αναφέρουν για όλα αυτά τα καθεστωτικά, τοπικά και μη, ΜΜΕ).
Το περιστατικό αυτής της αυθαίρετης, τυφλής και ανεξέλεγκτης επίδειξης ισχύος, από την μεριά του κράτους και των κατασταλτικών δυνάμεων, έρχεται να προστεθεί σε μία σειρά

γεγονότων πρωτοφανούς αστυνομικής βίας που εξελίσσονται τους τελευταίους μήνες στην πόλη της Θεσσαλονίκης.
Δεν μπορούμε, ωστόσο, να μην συνδέσουμε το περιστατικό αυτό με αντίστοιχα που συνέβησαν εκείνη την ημέρα αλλά και καθημερινά σε άλλες πόλεις της Ελλαδας και ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπου εκατοντάδες διαδηλωτ(ρι)ες προσήχθησαν με βίαιο τρόπο, κάποιοι από τους/τις οποίους/ες, μάλιστα, αναγκάστηκαν να περάσουν μέρες ολόκληρες σε συνθήκες κράτησης. Αλλά και με το Νέο Ποινικό Κώδικα που είναι ουσιαστικά ο Ποινικός Κώδικας του Εχθρού που στοχεύει ακριβώς σε όποιον/α αντιστέκεται και σε ολόκληρη την κοινωνία.
Η θέση μας είναι αυτονόητη και δίπλα στους/στις συλληφθέντες/ίσσες απέναντι στον φόβο και στον ζόφο που προσπαθούν να καλλιεργήσουν. Να μη συνηθίσουμε ούτε την καταστολή ως κανονικότητα ούτε τον φόβο ως καθημερινό. Να αντιμετωπίσουμε το κράτος, που εξαπολύει την επίθεση του σε κάθε τι ριζοσπαστικό, στην ίδια την κοινωνία και τις αντιστάσεις της, με όρους συλλογικούς, δημιουργικούς, αλληλέγγυους.
Το κράτος μισεί τον Δεκέμβρη, μισεί το μήνυμα της εξέγερσης, μισεί τον κόσμο που τον υπερασπίζεται. Η επιθετικότητα του, όσο δεν χρειάζεται προσχήματα, άλλο τόσο εφευρίσκει κατηγορητήρια.
Με την μαζική σύλληψη των 112 διαδηλωτ(ρι)ών η αστυνομία δεν έψαχνε να βρει υπαίτιους σε ανύπαρκτα επεισόδια αλλά να τους εμφανίσει ως τρόπαιο της καταστολής. Ήταν ένα σχέδιο που προετοιμάστηκε μέρες πριν στην αστυνομική Διεύθυνση και μπήκε σε εφαρμογή στις 6 Δεκέμβρη. Σ’ αυτή την συνθήκη ο δρόμος την αντίστασης είναι μονόδρομος.
Γιατί η κρατική καταστολή στοχεύει στον φόβο. Και ο φόβος την αναπαράγει. Και η υπόθεση αυτή αφορά την ίδια την κοινωνία.
Καλούμε σε:
ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
– Δευτέρα 16.12 | 18:30
Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης (1ος όροφος)
Με ομιλητ(ρι)ες:
-Α.Παπαρούσσου, Δικηγόρος
-Σταυρούλα Πουλημένη, Δημοσιογράφος Alterthess
-Μπάμπης Κουρουνδής, Μέλος της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης
-Συλληφθείς 6ης Δεκέμβρη, μέλος του infolibre – Συνεργατική

για την ανεξάρτητη ενημέρωση και επικοινωνία
– Τρίτη 17.12 | 19:00, Πορεία, Καμάρα
– Τετάρτη 18.12 | 09:00, Δικαστήρια Θεσσαλονίκης
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΑ 112 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΑ ΤΗΣ 6ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ/ΙΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΙΣΣΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης